

Напишеш, рвеш

Євген Плужник

Напишеш, рвеш... І пишеш знову!

І знов не так... І знов не те...

Аж доки слів цвілу полову

Утома з пам'яті змете!

І затремтять в куточках губи...

А істина ж така нудна:

Усі слова збери, мій любий, –

Душі не вичерпять до дна!

Хай нерви збуджено, хай скутий

Ти весь натхнення холодком, –

Умій спокійно позіхнути

Над недокінченим рядком.